

[Alfred Jensen.]

valgt af arbejderne. Ja, det er ubestrideligt, at de vælges; så kan man være utilfreds med den måde, hvorpå valgene foregår, det er en sag for sig. Men man kommer ikke uden om, at der i bedømmelsen af det sidste overenskomstforslag var en afgørende forskel på de kompetente forsamlings opfattelse af forslaget og opfattelsen af det hos de arbejdere, der skal arbejde under og aflønnes efter overenskomstforslaget, men det ser ud til, at man ikke lægger nogen vægt på denne forskel. Og det må dog være det afgørende, om man kan nå frem til en tilfredsstillende løsning af overenskomstspørgsmålene.

Det er muligt, at der er en forskel på det, det ærede medlem hr. Lindberg forstår ved demokrati, og det, jeg forstår ved demokrati. Jeg forstår, at det ærede medlem mener, det er et godt demokrati, når medlemmerne forkaster et overenskomstforslag, og så de herrer i De samvirkende Fagforbunds øverste ledelse ved hjælp af den indflydelse, de har i forbundene, dekretter: det skal, uanset hvad medlemmerne og arbejderne mener, vedtages. Det har intet med demokrati at gøre. Det er et forsøg på at påtrykke andre en opfattelse, som de ikke har, og påtrykke dem arbejds- og lønvilkår, som de ikke ønsker at arbejde under. Efter vor opfattelse har netop disse forhandlingsregler og specielt afstemningsreglerne medført, at overenskomsterne ikke har fået den grundige behandling, som de ville have fået, hvis man ikke havde haft de pågældende bestemmelser.

Det ærede medlem hr. Lindberg omtalte de tre problemer, som ligger i de to paragraffer, og ville på disse tre områder bestemt afvise de klager og anker, som arbejderne gang på gang fremsætter. For det første forsvarede han bestemmelsen om den kvalificerede majoritet i § 10, som drejer sig om overenskomstafgørelser, hvor kun et enkelt forbund er inddraget. Jeg er enig med det ærede medlem om, at så mange som muligt bør deltage i afstemningerne, så at disse giver udtryk for, hvorledes arbejderne virkelig ser på overenskomstforslaget, men man skal dog ikke bilde sig ind, at man ved bestemmelser af denne art fremmer interessen for at deltage i afstemninger. Masser af arbejdere bliver hjemme, fordi de siger:

hvad hjælper det, at man møder op og stemmer, der kommer dog ikke tilstrækkelig mange stemmer, og så vedtages forslaget i henhold til de regler, der findes om afstemningernes vægt i mæglingslovens § 10. Men arbejderne har jo også andre smertelige erfaringer, som får dem til at sige: det nytter ikke, at vi udtrykker vor mening, for hvis den ikke passer i ledelsens kram, går den en anden vej, så sender den forslaget ud til fornyet afstemning eller bruger andre tricks for at tilsidesætte medlemmernes afgørelse. Derfor gælder det ærede medlems motivering for opretholdelse af denne bestemmelse ikke.

På samme måde er det med spørgsmålet om sammenkædning. Hvor lyder det smukt, når det ærede medlem står og taler om, at forholdene stort set er ens i de 60 fag, der havde deres forhold til afgørelse i fjor. Nej, forholdene er ikke ens. Ja, der er visse ting, der er generelle, det er klart, men man kommer ikke uden om, at der f. eks. i spørgsmålet om dyrtidstillæggets størrelse for mænd og kvinder er divergerende opfattelser, at kvinderne har en anden opfattelse med hensyn til dette dyrtidstillæggs størrelse end mændene. Derfor er det urimeligt, at man, når kvinderne rejser krav om at få samme reguleringstillæg, slår dem i søk med de andre og lader det store flertal af mænd bestemme, at kvinderne godt kan nøjes med et mindre reguleringstillæg end mændene.

På samme måde er det med arbejdstiden. Selvfølgelig er der et generelt krav om at få arbejdstiden nedsat, men det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at der findes fag og arbejder, hvor slidet og nervepresset er større end andre steder, hvor selve arbejdsprocessen frembyder større sundhedsfare end andre steder, og hvor det derfor er påkrævet, at arbejdstiden gøres kortere end i fag, hvor arbejdsforholdene er lettere og sundhedsvilkårene bedre. Det er kun enkelte ting, jeg nævner, der kunne nævnes en masse ting fra de forskellige fag, men netop disse ting tages der jo ikke hensyn til ved forhandlingerne. Adskillige krav føres ikke frem, andre ting skydes til side, og så kommer selve mæglingsforslaget, og så lader man fagene stemme om det en bloc.

Det ærede medlem, som hævder, at de generelle ting er ens for alle fag, synes, det